

Pięćdziesiąt lat minęło od chwili, gdy dobiegł krasu czas Waszych cierpień w obozach koncentracyjnych. Zdajemy sobie sprawę, jak bardzo ważny był to dla Was moment i jak bardzo Was wzrusza wspomnienie o tym dniu.

Medalem tym stowarzyszenie Maximilian-Kolbe-Werk pragnie upamiętnić Wasze wyzwolenie oraz wyrazić szacunek dla Was i dla Waszych kolegów i koleżanek obozowej niedoli, którzy tej chwili nie dożyli.

Przyżyłście okrucieństwa terroru panującego w obozach. Ale i potem życie Wasze było bardzo trudne. A mimo to, to Wy daliście w tym czasie wspaniałe dowody gotowości do pojednania. Kwiat róży odwołany na medalu symbolizuje to Wasze orędzie pojednania. Wierzymy, że Wasz przykład będzie oddziaływał także na innych, nie tylko na wzajemne

stosunki pomiędzy Polakami i Niemcami, ale stanie się także wzorem do naśladowania, zwłaszcza dla tych narodów, które dziś reprezentują postawę wzajemnego nieprzejeżdżania. Wasze cierpienia w obozach, gettach czy hitlerowskich więzieniach oraz Wasze trudne życie po wyzwoleniu nie były daremne. Jesteśmy o tym głęboko przekonani.

Z wielkim szacunkiem oraz uczuciem głębokiego zobowiązania pozdrawiamy Was bardzo serdecznie.

Za Maximilian-Kolbe-Werk

(Dr. Werner Reimers)
Prezydent

(Elisabeth Erb)
Kierownik

Freiburg, dnia 27.1.1995